

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

ПУЛЬС

Еўрасаюз зноў заклікае. Вядома каго

Еўрапейскі Саюз заклікае беларускіх улад папаліць сітуацыю ў галіне дэмакратыі і правоў чалавека, для таго каб стварыць аснову для наладжвання адносін з ЕС, да чаго імкнецца арганізацыя. Пра гэта гаворацца ў заяве ЕС, зробленай на Пастаянным сесіі АБСЕ 13 лістапада.

ЕС нагадвае пра сваё жаданне ўмацоўваць адносіны з суседзямі ў рамках праграмы «Пашыраная Еўропа» ініцыятывы «Новыя суседзі», заснаванай на даўгатэрміновым інтэграцыйным падыходзе з мэтай распаўсюджвання дэмакратычных і эканамічных рэформ, устойлівага развіцця і гандлю ў краінах, якія мяжуюць з Еўрасаюзам.

Зараз, лічаць у ЕС, Беларусь «лізе ў няправільным кірунку, па шляху самаізаляцыі — палітыкі, акая не адпавядае нічым інтарэсам».

Еўрасаюз «настойліва заклікае» Беларусь звярнуць увагу на гэтыя праблемы, якія на працягу года не раз уздымаліся ЕС.

Вольга ЛАПІКАВА.

У кастрычніку інфляцыя ў Беларусі склала 1,9 працэнта

У кастрычніку 2003 года інфляцыя ў Беларусі склала 1,9 працэнта. Паводле звестак Міністэрства статыстыкі і аналізу, у цэлым з пачатку года спажывецкія цэны выраслі на 20,6 працэнта.

Нагадаем, што па прагнозах урада Беларусі, сярэдні штомесячны рост спажывецкіх цэн сёлета павінен скласці 1,4–1,8 працэнта. У цэлым жа за 2003 год інфляцыя не павінна перавысіць 24 працэнта. Такім чынам, на выніках кастрычніка прагноз па межамым узроўні інфляцыі ўжо выкананы на 86 працэнтаў.

Аляксей АРЭШКА.

Беларускі дзяржаўны музычны тэатр зноў адчыніў дзверы

У Беларускім дзяржаўным музычным тэатры прайшоў першы пасля рамонтны спектакль — апэра «Каралева Чардаш». Рамонт пабачыў напрыканцы ліпеня.

Як паведаміў на прэс-канферэнцыі ў Мінску дырэктар тэатра, заслужаны артыст Беларусі Аляксей Ісаяў, падчас рамонта пакалілі паркет, паставілі новыя крэслы, адрамантавалі аркестровую яму (у выніку чаго гук стаў больш мяккім), ганак тэатра і шмат іншае, правялі іншыя работы па аздабленні. Акрамя гэтага ў тэатры ўстаноўлена новае гукое абсталяванне коштам 130 тысяч долараў. Заказалі новае святлоабысталяванне, унікальную лазерную ўстаноўку і відэапраектар.

«Сёння па гукі з нашым тэатрам можна параўнаць хіба фестываль «Славянскі базар у Віцебску», і многія артысты хочуць правесці свае творчыя вечарыны тут», — сказаў дырэктар.

Каждыя пра планы, дырэктар тэатра зазначыў, што на 13 снежня запланавана прэм'ера мюзікла «Бураціна» на музыку вядомага расійскага кампазітара Аляксея Рыбнікова. Сярод праектаў наступнага года ён адзначыў праграму мюзік-хола, тэатралізаваную праграму з удзелам усіх артыстаў тэатра, прысвечаную 60-годдзю вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, а таксама рок-оперу-балет «Арфей і Эўрыдыка» на музыку Аляксандра Журбіна.

Юлія ЦЯЛЫЦЕўСКАЯ.

«Выпадковага прэзідэнта» прэзентавалі ў расійскай Дзярждуме

Расіянам вельмі неабходны шчыры і сур'ёзны аповед аб тым, што сапраўды адбываецца ў Беларусі. Пра гэта заявіў лідар партыі «Саюз правых сіл» Барыс Ямшчых, выступаючы на прэзентацыі кнігі «Выпадковы прэзідэнт», якая прайшла ў будынку Дзяржаўнай думы Расійскай Федэрацыі.

Аўтары кнігі — галоўны рэдактар «Белорусской деловой газеты» Святлана Калініна і кіраўнік аддзела спецыяльных праектаў Першага канала расійскага тэлебачання Павел Шарамет.

У інтэр'ю БелТАПАН Павел Шарамет адзначыў, што кніга прадстаўляе асаблівую погляд аўтараў на тое, што адбываецца ў Беларусі. На яго думку, у сітуацыі, калі інфармацыйная прастора ў краіне гранічна звужалася, такія кнігі дазваляюць людзям запіць, у якім вакууме нефінансаваных звестак, думаць і рабіць высновы. «Кожнае слова ў кнізе пацверджана дакументамі або сведчаннямі выдавецтваў, таму спробы абвінавачваць нас у неаб'ектыўнасці безгрунтоўныя», — падкрэсліў Шарамет.

Паводле яго слоў, кніга разлічана ў першую чаргу на расійскую аўдыторыю. «Мы вырашылі растлумачыць расіянам, што адбываецца ў Беларусі, каб яны не трапілі ў пастку, у якіх апынуўся беларускі народ», — сказаў Шарамет.

Андрэй ЛАТЫШЭВІЧ.

Як атрымаць візу ў Польшчу?

Адказ на такое пытанне шукалі актыўныя таварыствы «Беларусь-Польшча» на сустрэчы ў Доме дружбы. У размове бралі ўдзел начальнік консульскага аддзела, саветнік Пасольства Польшчы ў Беларусі Андрэй Бучак, начальнік консульска-прававога аддзела Міністэрства замежных спраў нашай краіны Уладзімір Матусевіч, работнікі мытных, турыстычных фірм, журналісты.

Спадар Андрэй Бучак паведаміў, што ахвотна выконвае афармленне выязных дакументаў, які быў у верасні — кастрычніку, спаў, цяпер для консульскага аддзела не відаць натуру грамалізацы. Гэта вынік прынятых мер. Значна павялічаны штат консульскіх работнікаў. Цяпер толькі ў Мінску штодзёна выдаецца 600–700 віз, ды па 500–600 у Брэсце і Гродне, у суме — каля 2 тысяч віз.

Аднак з такім аптымізмам не пагадзіліся прадстаўнікі беларускіх турыстычных фірм. Яны адзначылі, што зружы да лепшага адназначна, але праблемы ішчэ застаюцца. Па-ранейшаму даводзіцца губляць шмат часу для атрымання візаў, шэраг турыстычных фірм звярнуўся ў гэтым дачыненні да польскіх консульстваў, каб атрымаць візы, што з'яўляюцца перашкодай для іх працы. Калі чалавек сабраўся ў турыстычную паездку, а яна сарвалася, дык ён ніколі болей не будзе мець справу з такой фірмай.

Так, натуру для консульскага аддзела Пасольства Польшчы няма, але чорт ісьць. Фірма сама ўстанавілі і кантралююць паслядоўнасць. Яны прасілі консульскіх работнікаў Пасольства Польшчы павялічыць прыём дакументаў на афармленне.

Жыццясці з атрыманням віз найбольш нашкодзілі дзелавым людзям, асабліва прадстаўнікам маладога бізнесу. Ім стаць у чаргу, значыць, несці немалыя страты. Роботнікі консульскага аддзела Пасольства Польшчы ралі тым, хто мае дзелавы статус з партнёрамі з Бугам, перасячэння мяжы. Таму цяпер стаць задача пастяховага ажыццяўлення таго пагаднення ды намераў.

Іван МАКАЛОВІЧ.

На здымку: чарга за атрыманнем візаў у консульства Польшчы ў Гродне.

Фота ByMedia.net

ПРОДОЛЖЕНИЕ ТЕМЫ

Козулина обвинили...

Во вторник глава Администрации президента Урал Латыпов назвал причины, якобы по которым А.Лукашенко снял с должности ректора БГУ Александра Козулина. Это произошло во время внеочередного заседания Ученого совета БГУ.

Но обо всем по порядку. Раньше, даже после того, как появился указ А.Лукашенко о том, что назначать и снимать ректора БГУ — прерогатива президента, с ученым советом БГУ пусть формально, но совещались. Во вторник ученых поставили перед фактом: Козулина освободили, Стражева назначили.

Урал Латыпов сказал, что он направлен в БГУ «объяснить логику» принятых Лукашенко решений. — Уважаемые товарищи, — обратился он к собравшимся, президент поручил мне, чтобы я вам, членам Ученого совета университета — учебного заведения, к которому он относится с глубоким уважением, объяснил суть, логику принятых им решений, чтобы вы понимали мотивацию принятых решений. Для того чтобы проследить это, надо вернуться к 1996 году.

Все вы помните, в каком состоянии находились тогда университет, материальная база университета, скажем, тонус профессорско-преподавательского состава. Президент ставил перед собой задачу: надо поднять национальный университет. Это символ государства, символ государственности, это главная, основная учебная и научная база в стране. И под эту задачу искали тогда человека энергичного, способного поднять весь комплекс проблем. И выбор пал на Александра Владиславовича Козулина. Я тогда был первым помощником президента и был в числе тех, кто активно поддерживал эту кандидатуру и обосновывал президенту, что именно он — человек молодой, энергичный, с административным опытом, способен решить поставленные задачи. Скажу, что это было неоднозначное решение, были разные моменты, но решение о назначении было принято.

Это было не просто кадровое решение. Под это решение президент принял ряд поддерживающих указаний. Университет стал ведущим учебным заведением страны. Причем не просто по названию, а по статусу. Финансирование университета осуществлялось по индивидуальным нормативам из государственного бюджета. Университету были установлены соответствующие таможенные, налоговые льготы. Объем финансирования из госбюджета составлял 30 процентов из денег, выделяемых на остальные вузы. У нас в стране 44 государственных вуза.

Изменения, которые произошли в университете, использовали эту поддержку. Это здание, другие здания, материально-техническая база, разветвленная сеть филиалов, количество учреждений... Сказали, если я не ошибаюсь, только 17 университетов в системе университетов.

Руководитель университета получил беспрепятственные полномочия. Это был член правительства, и, по сути дела, Министер-

В президиум Козулина не пригласили.

Фота ByMedia.net

ство образования было само по себе, университет — сам по себе.

Все, что сделано Козулиным, оно здесь, в университете, в студийных условиях, и это остается в университете. Не зря говорят, что недостатков — это продолжение достоинств.

Было видно, что университет развивается, и это не всегда хаотично, но необходимостью, которая должна быть в классическом университете. Речь идет о качестве выпускников. Я приведу пример только из своей практики.

Я работал министром иностранных дел, и с точки зрения языковой подготовки, рабочего языка, выпускник МГИМО, который приходил, и выпускник БГУ — это была большая разница.

Второй момент, создающий еще больше проблем, — это отклонение от классического университета, создание новых факультетов. Большая была история с созданием факультета фундаментальной и нетрадиционной медицины. Я был вынужден с этим разбираться, разбирались Совет министров, неоднократно это об-

суждалось. Создали факультет, но не было квалификацияльной характеристики. Нет этой специальности в классификации специального классификатора специальности.

Если это университет, если это все отбрасывается методично и глубоко, то, соответственно, все это должно быть и спорно не должно вызывать.

Я не скажу, что с Александром Владиславовичем не было разговоров на все эти темы. Да, были. Президент мне сказал: «Ты скажи, что лично я сам три раза с ним разговаривал». Но, к сожалению, это никакого результата не дало.

И последний, инициирующий момент для принятия решения — это представление генерального прокурора от отстранения от должности на время следствия по известному делу, которое получило достаточно широкую огласку. От нас нет секретов, что прокурор вынес решение временно отстранить от должности. Но что значит временно отстранить от должности? И президент принял решение.

Во-первых, президент исходил из того, что ректор должен быть из университета. Второе, это должен быть человек, чьи профессиональные и научные компетенции не вызывают сомнений и вопросов. И выбор пал на Александра Владиславовича Стражева, которого вы хорошо знаете. С 1994 по 2001 год он был министром образования. Он закончил БГУ, это человек, который способен сохранить то позитивное, что было при Козулине, и держать университет в рамках классического высшего учебного заведения.

Я хочу сказать, что приоритетное финансирование, налоговые льготы и все остальное давалось не Козулину, давалось университету при ректоре Козулине, который, надо отдать должное, способствовал этому. Все, что давалось университету, будет сохраняться. Президент, я думаю, в свое время придет сам с вами встретиться, а сейчас он выразил пожелания, чтобы вы думали о своем учебном заведении, о национальном университете и уже с новым ректором продвигали дело вперед.

Выступив перед учеными, Урал Латыпов сразу покинул зал. Правда, никто и не попытался задать ему вопрос.

(Окончание на 2-й стр.)

СИТУАЦИЯ

Каму мініраванне грэе душу?

У мінулыя суботу з Цэнтральнага рынка Гомеля міліцыя і супрацоўнікі ўпраўлення МНС эвакуіравалі каля 7 тысяч пакуцінікаў і падпрымальнікаў. У 10.05 раніцы ў міліцыю паступілі ананісныя тэлефонныя званок, што рынак замініраваны. Гараджанам у чарговы раз сапсавалі выхадны дзень, а падпрымальнікам — гандаль.

Не паспелі спецслужбы разабрацца з пагрозай выбуху ў цэнтры, як раздаліся чарговыя тэлефонныя званок з трыкожным нумарам: «А вы ў курсе, што рынак «Давыдаўскага рады» замініраваны».

Пагроза мініравання розных сацыяльна важных аб'ектаў стала сапраўдным бядствам у Гомельскай вобласці. За апошні месяц падобныя пагрозы ў дачыненні школ, месці гандлю, балніц, устаноў культуры гучалі 14 разоў. Але асабліва даймалі тэлефонныя тэарысты Цэнтральнага рынку. Толькі ў лістападзе тут двойчы пакалілі працу па трыкожным паведамленні, у тым ліку і 7 лістапада, у дзень дзяржаўнага свята.

Усяго ж на працягу года рынку пагражалі мініраваннем гаўдзеятыка разоў. Пры гэтым сапсы вайсковай часткі 5525 ні разу не знаходзілі выбуховых прыставаў. Відавочна, што, паралізуючы рынак падманнымі званкамі, ананімы дамагаюцца нейкай іншай мэты, а не ягонага рэальнага знішчэння.

Намеснік дырэктара Цэнтральнага рынку Мікалай МАКАРАЎ пра павышаную ўвагу тэлефонных тэарыстаў да сваёй установы нічога пэўнага сказаць не можа: «О, калі б ведалі, што гэта такое робіць і што за мэта ў яго! Але хто ж вам скажа? Я ведаю толькі, што для рынку гэта влікі мінус».

У падпрымальніках, якія больш за іншых пакутуюць ад пагроз замініравання, погляд на гэта больш канкрэтны, і звязаны ён з версій няабсурдным канкурэнтным паміж рынкамі.

— Як толькі ў нас «замініруюць», — падзілілася сваім назіраным падпрымальніца Наталля, — на ішны рынках, у Волатаве, напрыклад, распачынаюцца выдатны гандаль. Людзі едуць туды. Мне хваліліся знаёмыя, што таго гандлю не бывае нават перад Новым годам. Гэта можа быць няабсурдным канкурэнтны. Такім чынам можна дурэць людзей кожныя выхадны дні.

Анатоль ІВАНОВІЧ.

Сяргей КАРАГАНАЎ:

«У асяроддзі А.Лукашэнкі становіцца ўсё больш людзей з антырасійскімі поглядамі»

Пра гэта заявіў кіраўнік Савета знешняй і абароннай палітыкі Расіі, намеснік дырэктара Інстытута Еўропы Расійскай акадэміі навук Сяргей Карагану ў інтэр'ю, апублікаваным 19 лістапада ў «Белорусской деловой газете».

«Мы бачым, — сказаў Карагану, — што ўсё больш людзей у найбольшым асяроддзі Лукашэнкі або мяняюць свае погляды і пачынаюць прытрымлівацца антырасійскіх кірункаў, або з'яўляюцца людзі, якія адкрыта выказваюць антырасійскія погляды. Раней у такіх поглядах абвінавачвалася апазіцыя, а цяпер мы бачым, што ў значнай большай ступені іх выказвае афіцыйная кіраўніцтва».

На яго думку, рэзкія выказванні Аляксандра Лукашэнкі ў

аднасць былага кіраўніка Адміністрацыі расійскага прэзідэнта Аляксандра Валашына і яго намесніка Сяргея Прыходзькі — гэта «спроба перакласці адказнасць на расійскі бок за курс, які праводзіць Беларусь, накіраваны на зрыў Саюзнай дзяржавы».

Сяргей Карагану таксама заявіў, што ў Расіі «выжываюць выключна ўсе палітычныя сілы» Беларусі. «Мы спадзяемся, мы ўпэўнены, — сказаў ён, — што, калі дурт тэрмін прэзідэнта скончыцца, вартая кандыдатура знойдзецца. У Беларусі дастаткова адвакатна, разумных і вопытных людзей, якія змогуць весці яе па шляху мадэрнізацыі, развіцця і інтэграцыі з Расіяй і Еўропай».

Грына ЛЕУШЫНА.

ХОЧУ СКАЗАТЬ...

Ищите мотив — и вы получите ключ к раскрытию преступления

До каких пор человек, стоящий во главе Беларуси, в ответ на вопрос о бесследно исчезнувших известных оппозиционных политиках, конечно, не лучше и не хуже других. Просто, в отличие от остальных тысяч исчезнувших, у власти имелись очевидные причины для их устранения. «Ищите мотив», — говорила Агата Кристи, — и вы получите ключ к раскрытию преступления. Именно наличие мотива заставляет власти предержащих в цивилизованных странах как зенуку або обергаста людей, которые противостоят им в политической борьбе, ибо случись с ними что — и общественность неизбежно поворачивает голову в сторону тех, кому это на руку. Нет ни ма-

лейших оснований заподозрить руководство любой страны в желании убрать не имеющего отношения к политической жизни человека, о существовании которого попросту ничего не знает, но совершенно иначе выглядит ситуация, когда речь идет о бесспорных лидерах политической оппозиции.

В этом, собственно, и состоит принципиальное отличие. Конечно, наличие мотива есть неким образом не свидетельствует о виновности. Однако очевидно, что расследование такого рода дел не должно проводиться структурами, полностью полноконтрольными власти. А абсолютную зависимость нашей судебной-правовой системы подтвердил сам глава государства во время недавней передачи «Свобода слова» (НТВ), из уст которого открытым текстом прозвучало, что решения следственных органов могут легко отменяться по его личному указанию.

Таким образом, только создание независимой международной комиссии с привлечением зару-

бежных сыщиков-профессионалов дает шанс пролить свет на события пятнадцатилетней давности. Причем иностранные специалисты, безусловно, должны работать в тесном сотрудничестве с белорусскими правоохранительными органами, что, конечно, обеспечивает взаимный контроль и позволяет исключить возможные подозрения в антагонизме обеих сторон. Препятствование же реализации такого предложения может навести на очень серьезные подозрения относительно чистоты препятствующих. Поэтому что расхожая фраза «Не пойман — не вор» работает только при наличии этих самых «ловцов». Применительно же к ситуации, когда ловить некому, ответственность утверждение звучит примерно так: «Боитесь быть пойманным — вор».

Владимир КИСЕЛЕВ, инженер.

Минск.

Вольга АСПЕНКА.

Дык хто ёсць хто ў Беларусі?

У Мінску, у Музеі беларускай літаратуры, адбылася прэзентацыя даведніка "Хто ёсць хто ў Беларусі — 2004", выданага мінскім выдавецтвам "Меджык Бук" накладам 3,5 тысячы асобнікаў.

Як паведаміла каардынатар праекта, кіраўнік міжнароднага грамадскага аб'яднання "Беларуская перспектыва" Валіяніна Трыгубовіч, з 1999 года даведнік выдаецца чацвёрты раз. За чатыры гады колькасць прыведзеных у выданні персаналіў, якія актыўна ўплываюць на грамадска-палітычнае жыццё краіны, павялічылася з 360 да 450. Даведнік змяшчае кароткія біяграфіі прадстаўнікоў выканаўчай і заканадаўчай улад, лідэраў партый і грамадскіх арганізацый, дзеячоў навукі і культуры. У новае выданне ўключаны ўспаміны біяграфіі больш за сто чалавек, так што кнігу можна лічыць свёрасабівым маніторынгам кадравых змяненняў у грамадстве, зазначыла Трыгубовіч.

Дырэктар ТАА "Меджык Бук" Юрый Будзько паведаміў, што пакуль надрукаваны толькі сігнальныя асобнікі выдання, агульны наклад з'явіцца ў крамах напрыканцы лістапада.

Марат ГАРАВЫ.

Прыз «За найлепшую гандлёвую марку» — прадпрыемствам Беларусі

Двум прадпрыемствам Беларусі ўручаны міжнародны прыз "За найлепшую гандлёвую марку" 2003 года.

Цырымонія ўзнагароджання, што прысуджаецца Клубам гандлёвых лідэраў са штаб-кватэрай у Мадрыдзе паводле вынікаў апітання кліентаў і спажывоў асноўных тавараў і паслуг у розных краінах свету, адбылася ў лістапада ў Рыме.

Як паведаміў БелПАІАН у прэс-службе МЗС Беларусі, бронзавыя статуэткі міжнароднай прэміі прысуджана Дзяржаўнаму нацыянальнаму парку "Белавежская пушча" і ўнітарнаму прадпрыемству ў галіне дрэваапрацоўкі "Вярба" з Маладзечна (Мінская вобласць).

Сярод узнагароджаных — прадпрыемствы з Еўропы, Амерыкі, Азіі, Афрыкі.

Андрэй СЕРАДА.

«СЭР» збіраецца праінспектаваць Падатковы кодэкс

Дэпутатская група Палаты прадстаўнікоў "Салдзейнічанне эканамічнаму развіццю" ("СЭР") мае намер высветліць: ці адпавядаюць Канстытуцыі Беларусі асобныя палажэнні Агульнай часткі Падатковага кодэкса? Пра гэта на прэс-канферэнцыі ў Мінску паведаміў кіраўнік групы "СЭР" лідэрат Кірыў Халопік.

"Сусветная практыка кажа, каб, каб калі такая сітуацыя ўнікае і падаткапаліцэйшчык не згодны з рашэннем падатковых органаў, падатковыя органы звяртаюцца ў суд. У Палатковым кодэксе прадусіла, што рашэнне ў такіх сітуацыях прымае падатковы орган, а паліцэйшчык можа аспрэчыць гэтае рашэнне ў судзе. У нас ёсць сумненні, што гэта норма адпавядае Канстытуцыі", — патлумачыў К.Халопік.

Юрый ПАЦЁМКІН.

У Грузіі будучы менш іграць у бильярд

Рашэннем суда канфіскавана і вернута ў даход дзяржавы партыя бильярдных сталюк коштам каля 115 міль. рублёў, якая перавозілася з Латвіі ў Грузію. Як паведаміў БелПАІАН у прэс-службе Дзяржаўнага мытнага камітэта (ДМК) Беларусі, бильярдыны сталы і прылады да іх былі затрыманымі мытнікамі пры праверы вылікарэзнага аўтамабіля "МАН" у канцы кастрычніка ў пагранічным пункце мытнага афармлення "Новая Рудня" на беларуска-ўкраінскай мяжы — у зоне дзейнасці Мазырскай мытні (Гомельская вобласць).

Паводле інфармацыі мытнікаў, перавозчык прадставіў мызёрскім мытнікам таварасправядальніцкія дакументы, у адпаведнасці з якімі аўтамабілюм павінен быў перавозіць амерыканскія бильярдыны. Падчас пераправы аператары мытнага кантролю былі зроблены запыт у Пасольства Рэспублікі Беларусь у ШІА. У выніку мытнікі атрымалі звесткі аб тым, што амерыканская фірма з пачатку 2002 года не мае права весці гандлёвую дзейнасць па прычыне наяўнасці запавязанасці падатковымі органам штата Далавер. Як азначылі ў прэс-службе ДМК, вывучэння паршэння сталі падставой для затрымання тавару, складання пратакола і далейшага разбору ў судзе.

Аляксей АРЭШКА.

У Баранавічах узнавілі медыцынэрэзнік

У наступным годзе ў Баранавічах, якія амаль год жылі без медыцынскага вышэрэзніка, зноў з'явіцца гэтая ўстанова.

Як паведаміў БелПАІАН намеснік начальніка Баранавіцкага ГАУС падаткапаліцэйскай міліцыі Аляксандр Сакута, і спецыяльна-вышэрэзнік уладзе ў будынку будынак скурна-венеэралагічнага дыспансэра, а пасля рамонт, у сярэдзіне студзеня 2004 года, пачне прымаць кліентаў. Новы медыцынэрэзнік будзе большы за ранейшы і зможа прымаць адначасова 20—25 чалавек.

"Мы захаваў у гэтым будынку, усю мэбл і абсталяванне. Так што ўстанова проста змяніла адрас", — сказаў Аляксандр Сакута.

Ташыяна ГРЫНКЕВІЧ.

Юбілейны канцэрт Ірыны Дарафеевай

21 лістапада ў Мінску, у Палацы Рэспублікі, пройдзе юбілейны канцэрт Ірыны Дарафеевай. Ён мае назву "Каханачка" і прысвечаны 10-годдзю творчай дзейнасці спявачкі.

Як расказала Ірына Дарафеева на прэс-канферэнцыі з нагоды канцэрта, ізя прадзвіжэння юбілейнага канцэрта, спявачка зазначыла, што ў ёй быў вялікі тур па Беларусі, у рамках якога яна дала больш за 400 канцэртаў. Паводле яе слоў, канцэртная праграма складаецца з песняў па-беларуску, бо гэта "нацыянальнае шоу", а таксама зусім новых сучасных кампазіцый у "больш маладзёжным фармаце" на рускай мове.

Юлія ПЯЛБЦЕЎСКАЯ.

Дзед

Былы партызан са Слаўгарада хоча бачыць Беларусь вольнай і дэмакратычнай

Здаецца, што ў яго родным горадзе толькі тэлеграфныя слупы не вітаюцца з ім. Кожны сустрачны ўсімхаецца яму, ветэрану вайны, былому партызану, і пытаецца: "Як жывеш, Уладзіміравіч?"

Ён можа зайсці ў любы кабінет райвыканкама і завесці з чыноўнікам дыскусію аб шкоднасці існуючай у Беларусі ўлады альбо сесці ў свой ярка-жоўты "Запарожжэ", які мясцовыя жыхары з жаргам называюць БМВ, і памчацца на ўсіх парах куды-небудзь у вёску: збіраць матэрыял для жаргоўх напатак і альбо проста купіць малака ў знаёмай бабулі.

77-гадовы Фелікс Уладзіміравіч ШКІРМАНКОЎ атрымаў сваё імя ў гонар вядомага "жалежнага Фелікса", але лічыць яго "верным паслугачом камуністычнага рэжыму".

У прыхожай цаглянай хаце Фелікса Уладзіміравіча ў падсвечніку замест свечкі красуецца невялічкі бел-чырвона-белы сцяжок, над дзвярыма — вялікі герб "Пагоня". Размаўляе Фелікс Уладзіміравіч выключна па-беларуску, хаця яго жонка Вера Васільеўна — руская, а большасць жыхароў 8-тысячнага Слаўгарада карыстаюцца, калі не "великим и могучим", то звычай для гэтых месцаў "трасянкай"...

— Фелікс Уладзіміравіч, ведаю, што Вы ў гады вайны, нягледзячы на свой юны ўзрост, партызанілі ў мясцовых лясках, маеце шмат дзяржаўных узнагарод. Што Вы задаліце з тых часоў і які ўплыў таа вайна мае на Вашы сённяшнія жыццё?

— Вайна для мяне пачалася з першага ж не дня. — 22 чэрвеня 1941 года. Паколькі яшчэ ў студзені я ўступіў у камсамол (дзяржа, нікога дрэннага не магу сказаць пра тую маладзёжную арганізацыю), то гэта адразу ж вызначыла мой лёс: у 15-гадовым узросце я трапіў у так званыя знішчальныя батальёны, якія мусілі выйшчы і змагацца з нямецкімі парашуцістамі-дыверсантамі. Так пачыналася мая вайна "кар'ера"... Потым я ваяваў у партызанскай брыгадзе імя Даватара, а скончыў вайну ў Празе ў маі 45-га. Дарэчы, сваю вайну я падарыў апусіку ў кнізе "Выпрабаванне", якая выйшла ў свет да 50-гадовага юбілею Перамогі. За чатыры гады я атрымаў чатыры раненні, сярод баявых узнагарод маю ордэн Чырвонага сцяга. Атрымаў яго за тое, што ў якасці камандзіра ўзвода інжынернай разведкі Першай гвардзейскай арміі разам са сваімі баішамі на працягу сямі гадзін утрымліваў пераправу і адбіваў яе ад гітлераўцаў.

Што тычыцца сувязі вайнавых часоў з цяперашнім часам... Наша дзяржава вельмі сціпла дзякуе сваім ветэранам за крывёй заблытую Перамогу. На словах, праўда, выказвае гэта, а на справе... Наўжы кіраўнікі кажуць: мы, маўляў, у неаплацітым даўту перад ветэранамі. Але ў мяне кожны раз узнікае пытанне: хто на працягу ўсё шасцідзесяці гадоў перахадзіў вярнуць гэты доўг?

Але нас, старэйшае пакаленне, выпрабаванні вайнанага часу навучылі цаніць працу чалавека, жыццё, прыходзіць на дапамогу іншым, не забываючы і сябе. Супраць несправядлівасці і не баяліся казачы праўду ў вочы кожнаму незалежна ад яго пасадзі. Навучылі не дазваляць нікому абражаць і зневажаць ібсе. Восі такія ўрокі вынес я з вайнанага пекла.

Пасля вайны Вы доўгі час працавалі ў Калыме. Наколькі той перыяд уплываў на фарміраванне Вашага цяперашняга характару?

— Калыма — гэта амаль усё мае працоўнае жыццё — 25 гадоў.

І яны былі для мяне каштоўнай школай, якая акрыла вочы на шмат рэчаў. Напрыклад, высветлілася, што на Калыме, дзе жылі тысячы і тысячы экзэў, многія аказаліся людзьмі з вялікай літары. Сустрачы з імі прывялі да пераканання, што чалавек мае права на ўласную думку, як і права не выказаць і прытрымлівацца яе — няхай яго думкі не будуць супадаць з афіцыйнымі.

— Большую частку свядомага жыцця Вы пражылі ў Расіі, на Пуньях. Тым не менш дзесяці гадоў таму пачалі размаўляць па-беларуску...

— Гэта — прыныповая пазіцыя. Не буду хваць: у свой час я быў у камсамольскім і партыйным кіраўніцтве, працаваў у Слаўгарадскім райвыканкаме, выбіраўся ў партыйнае бюро ад свайго прадпрыемства, бо быў ідэяна, як кажуць, падкаваны ў марксісцкім духу, у якім выхоўваліся савецкія людзі. Але з цягам часу, ужо напрыканцы 80-х, не толькі да мяне, а да іншых пачало даходзіць нешта такае, што раней было за трывалай "жалежнай заслонай"...

Аказалася, што капіталісты зусім не такія монстры, якімі іх маліваў савецкая дзяржаўная прапаганда. Высветлілася таксама, што ў свеце існуюць і іншыя палітычныя і эканамічныя сістэмы жыцця і гаспадарання, якія даюць людзям магчымасць жыць годна, многіх лепш за нас. У тых гадах я, ужо немалады чалавек, даведаўся, што гісторыя Беларусі пачынаецца зусім не ў кастрычніку 1917-га, а куды раней, сягае ў глыбіню стагоддзяў. Што гэта, самастойна вырашылі не змог бы. Сумленне прадказвала мне завяў: "Прашу выказаць мяне з пасады старэйшага саравета ў сувязі з нягоднай у антынародным і антыбеларускім палітычным курсам прэзідэнта Лукашэвіча".

Кажуць, дзякуючы менавіта Вам пасля чароўнага казастафора жыхары Слаўгарада даведаліся пра ўзровень сапраўднага радзіннага забруджвання ўраіня...

— Калі я кіраваў гарадскім Саветам, запрасіў праз Беларускі дзяржаўна-рэспубліканскі ўніверсітэт з кафедры радыяцыйнай і спецыяльнай групы навукоўцаў для дэталёвага даследавання кожнага падворка ў Слаўгарадзе. Вынікі гэтага даследавання былі надрукаваны ў раённай газеце, і кожны мог даведацца пра тое, якая канкрэтная

прызналася мне, што дзякуючы Нілу Гілевіч і яна пачала разумець беларускую мову. Я яна ставіцца наогул да Вашага захвалення беларусчынай?

— Як усялякі цывільзаваны і адукваны чалавек. Больш за тое, часам яна мяне папракае, калі, бывае, я да яе звяртаюся па-руску...

— З 1991 па 1996 гады Вы працавалі старшынёй Слаўгарадскага гарадскога Савета, мелі доступ да немалых матэрыяльных рэсурсаў. Многія чыноўнікі даўно пабудавалі сабе паланы, набылі "Мерседэсы". А пра Вас чую ад мясцовых жыхароў: "Чі ён у той час мог браць, як і ўсе, але не браў..."

— Гэта мае прыныповое стаўленне да справы: калі маеш уласны гонар і годнасць, то як ты можаеш браць хабар альбо даваць яго? Быў у маёй кар'еры выпалак, калі прыйшоў да мяне чалавек — бедны чалавек — і ў знак удзячнасці за тое, што атрымаў кватэру, прынес мне пачак грошай. Пацуючы рашучую алмову кінну мне гэты пачак на калені. Я затрымаў чалавека, выклікаў скаржара. Грошы яму вярнулі, а я сказаў: "Ніколі больш так не рабі!"

— Чуў, Вы сымлі з пасады старэйшага саравета ў 1996 годзе добраахвотна і з нявыклад для тых часоў фармалёўка. З якой?

— Калі Лукашэвіч пазбавіў мясцовыя Саветы рэальнай улады і ўсе пачынаючыя былі скалчэнтраваны ў руках "пертаў", гарадскі Савет ператварыўся ў марыянетку. Сённяшні іха, я мог і напалеў займаць гэтую пасаду, але ніякага пытання, самастойна вырашылі не змог бы. Сумленне прадказвала мне завяў: "Прашу выказаць мяне з пасады старэйшага саравета ў сувязі з нягоднай у антынародным і антыбеларускім палітычным курсам прэзідэнта Лукашэвіча".

Кажуць, дзякуючы менавіта Вам пасля чароўнага казастафора жыхары Слаўгарада даведаліся пра ўзровень сапраўднага радзіннага забруджвання ўраіня...

— Калі я кіраваў гарадскім Саветам, запрасіў праз Беларускі дзяржаўна-рэспубліканскі ўніверсітэт з кафедры радыяцыйнай і спецыяльнай групы навукоўцаў для дэталёвага даследавання кожнага падворка ў Слаўгарадзе. Вынікі гэтага даследавання былі надрукаваны ў раённай газеце, і кожны мог даведацца пра тое, якая канкрэтная

небеспака яму пагражае і чаго трэба асцерагацца.

— Пераканаўся, што мясцовы люд Вас вельмі паважае, некаторыя называюць ласкава — "дзед"...

— На самай справе я ўжо не толькі дзед, а і прадаў. У мяне два праўнукі. Старэйшаму дзесяці год, ён ходзіць у трэці клас.

— Вы актыўна ўдзельнічалі ў прэзідэнцкай кампаніі 2001 года — у падтрымку кандыдатаў ад апазіцыі. За гэта Вас і Ваших сяброў аднадушна неаднадушна няглілі ў пастарука. Не шкадуецца?

— Не. Гэта мая грамадзянская пазіцыя. Я лічу, што сённяшні кіраўнік дзяржавы — не той чалавек, які павінен быць на гэтай высокай пасадзе. Я за яго не галасаваў. Краіне патрэбна перамена чалавек, які будзе годна прытрымлівацца Канстытуцыі і законаў на карысць Рэспублікі Беларусь. Аб такім лідэры і мору, і таму шэнька сядзець, я мый па венікам, не магу.

— Вы мне казалі раней, што, у адрозненне ад шматлікіх прадстаўнікоў іпнарашай улады, Вы спіце спакойна. А чаму?

— Займаючы ў сваім горадзе пасаду кіраўніка, я не зрабіў нічога, за што мяне можна было б прыцягнуць да адказнасці па нейкім артыкуле Крымінальнага кодэкса. На маім сумленні чорных плямаў няма. А хто баіцца страціць сваю "кармушку", таму не да сну...

— Калі мы з Вамі разам учора наведвалі адзін высокі кабінет у райвыканкаме, яго гаспадар катэгарычна адмовіўся ад дзелавой гутаркі: маўляў, калі яго імя з'явіцца ў "Народнай волі", то яго адразу ж зымкнуць з пасады. Скажыце, гэта адлюстравана ў сітуацыі на ўладзе на месцах?

— Так, палкам. Страш сёння пануе ва ўсіх дзяржаўных кабінетах.

— Цікава, што такі сур'ёзны чалавек, як Вы, яшчэ і вершы піша...

— Я, канешне ж, не лірчы, пішу часцей у грамадзянскім кірунку. Каб выказаць нешта празір, патрэбна шмат слоў. А бывае, што вершаванне чатырох-радкоўе вартэе пяці машынапісных старонак прозы.

— А можаце прачытаць свой любімы верш пра Радзіму?

— Канешне. Называецца ён "Любы край":

Колькі б слоў пра цябе ні гукала,
Пра тваю, Беларусь, прыязнасць,
Я ўзвешу — з гэтай галай,
Яшчэ многа наскананых ёсць.
Ад цябе, любы край, ў захваленні,
Я дабучу табе людзі збавіць.
І сыйоў тваіх лепшых памненьні
На зямлі тваёй будучы квітнечу.

— Фелікс Уладзіміравіч, на Вашу думку, ці гатовы сёння народ у правініці да перамен?

— Калі па праўдзе, то гэлішняга аптымізму ў мяне на гэты конт няма. Людзі недасведчаныя

ў тым, што і чаму адбываецца ў краіне і як гэта можна змяніць. Нездарма ж улады так паслядоўна глушаць недзяржаўныя сродкі масавай інфармацыі.

Асабліва сумная сітуацыя на вёсках: людзі выміраюць цэлымі сем'ямі. Тых, хто яшчэ неак трывае, страшэнна п'юць. І г'е жонка, і г'е муж. Ші можа ў такой сям'і нарадзіцца здаровае дзіця? Пад парозай — генарфон нацы.

Такія небаракі не атрымліваюць амаль ніякіх заробкаў, але ніхто з іх не крычыць: людцы добрыя, давайце зборымся разам і паставім перад уладамі пытанне рубам — колькі можна дзекзакацца з народа? У іх адно ў галаве: як дзе што-небудзь скрасіць? Восі такіх якраз аб'ектаў і праблем уладзе — каб маўчалі і ні аб чым "такім" не думалі. Калі нехта з апавілі лчыць, што вартэ правесці з такімі гутарку — і яны і адказ запляскаюць у ладкі і падтрымаюць іх на выбарах, то гэта, лічу, памылка, самападман! Тут трэба карпатліва, сістэмна работа.

Але, нягледзячы на ішо, я ўсё ж не сумняваюся, што ў рэшце рэшт мы дойдзем да сапраўднай Беларусі, што наша Радзіма будзе вольнай і дэмакратычнай. Дажыць бы толькі!

Алесь СІЛІЧ.
Фота аўтара.

Магілёўская вобласць.

Козуліна обвинили...

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Василий Стражев, который держал слово после главы президентской Администрации, говорил об учебном процессе, о том, что если его не менять, то через 5—7 лет мы безнадёжно отстанем от современного мира. В заключение своего выступления новый ректор отметил, что высоко он ценит то, "что сделал для университета Александр Владиславович", и пожелал ему "успехов в дальнейшей жизни". Преподнес Козулину шикарный букет роз.

Министр образования Александр Радьков хотел поставить точку в этом мероприятии и в свою очередь вручил букет цветов Василию Стражеву. Но Александр Козулин, которого в президиум не пригласили, с места обратился к залу: "Может, мне слово дадите?" и вышел на трибуну.

— Очень "приятно" было сегодня выслушать обвинения, по которым меня освободили от должности.

Меня обвиняют в том, что я не могу создать классический университет. Надо просто читать и знать, что такое классический университет. Конечно же, я постарался, став ректором, восстановить именно это понятие.

Если мы вспомним, что такое классический университет и то, какие в его основе были факультеты, то я постарался эти факультеты вернуть обратно в стены нашей университета. Более того, европейский и мировой опыт об этом однозначно свидетельствуют. И если у нас, в нашем государстве есть непонимание, что такое классический университет и как он должен развиваться, если мы не хотим учитывать мировой опыт, то и наша серьёзная проблема будет в том, что мы будем находиться там, где мы находимся.

Мне говорили: зачем тебе фундаментальная медицина? Я написал справку на шести листах, но мне сказали потом, что она никому не годится. Но в России уже в 20 университетах открыты медицинские факультеты. Я привел пример, что в Санкт-Петербургском университете в 1992 году, в МГУ в 1995 году открыты эти факультеты. Причем

в Санкт-Петербургском — это были факультеты, со всеми специальными, которые есть в нашем Минском медицинском университете.

Мы подписали конкретные решения о том, что в БГУ открывается отделение фундаментальной медицины МГУ. И уже со следующего года, если эти договорённости будут выполняться, будет проходить набор на это отделение по учебным планам Московского государственного университета с выдачей в дальнейшем диплома МГУ и БГУ. Может, кто-то скажет, что опыт МГУ вряд ли соответствует уровню классического университета и БГУ? Но это сложно будет сделать.

Надо просто хорошо читать историю и знать её. И знать историю своего народа, и своего государства, и своего университета. Первый ректор БГУ тоже был и членом правительства. И ничего нового нет. Когда надо добавить необходимый толчок в развитии Национального университета, ректору дается особая полномочия. Для того, чтобы он мог решать конкретно, четко и в менее зависимой манере.

Национальному университету всегда дается право на поиск. На развитие новых идей, новых направлений. И, конечно же, на пути этого поиска можно ошибаться. Но ведь никто не знает, что будет в результате этого поиска. Служу никогда не получается конфликта.

Когда говорят, что у нас идет снижение качества образования, конечно же, Урал Радикович прав, что у нас не все хорошо с подоточкой иностранных языков. Мы на своем совете этот вопрос ставили более жестко и сами себя критиковали. Но ведь не вина наша, что иностранные языки раньше никак не были востребованы. И сегодня катастрофическая проблема с преподавателями иностранных языков в нашей стране, процент преподавателей со степенью меньше 80 процентов. Это проблема не наша, а государства, и к ней надо подходить как к государственной и поощрять, что за этим будет.

Думаю, что ни один университет на просторах Беларуси столько не сделал, сколько сделали мы в области изменения учебного процесса и в области улучшения

качества образования. Мы уже 5 лет и день и ночью работаем над этим делом. Мы уже почти дошли до того, чтобы изменить психологию наших преподавателей.

Витки эволюции исторически повторяются, и, видимо, не все новое, передовое, может быть, воспринимается и сегодня. Но, как обычно и всегда, идея сильных толчков вперед, вплоть до революции, заставляла думать, заставляла осознавать те или иные процессы и, самое главное, осознавать самих себя. Я абсолютно уверен в том, что те движения, которые происходят, — это нормальная школа жизни, нормальные университеты, которые проходят и я, и думаю, проходите вы вместе со мной. Университет не может себе позволить каких-то революций, какого-то бунтарства, потому что мы нахали и работали, не цдяя своих сил и здоровья не ради этого, а ради того, чтобы сохранить стабильность, уверенность, сохранив будущее нашего университета, на основе которого, конечно же, будет расти и осознание и понимание будущего и перспектива развития Беларуси.

Я уже говорил и, наверное, сегодня в последний раз хочу сказать: не забывайте, что вы являетесь членами университетского сообщества, никогда не забывайте, что вы являетесь членами великого университетского братства. И только корпоративная университетская солидарность, только по-доброму друг другу, только, сжав руку, сжимая локти и смотря честно и прямо друг другу в глаза, мы можем двигаться дальше. Спокойно, уверенно строя свое собственное будущее и будущее нашей страны и нашего государства.

Жизнь не стоит на месте, мы не зря на стенах зала нарисовали витки эволюции. Каждую ступень надо преодолевать. Будем считать, что вы посылаете меня на новый виток эволюции и в новую школу жизни, в новые университеты, которые мне предстоит пройти. Спасибо всем.

Зат ступ аплодировал Козулин. И, как во время встречи со студентами, у него снова появились в глазах слезы. Забыл цветы, Козулин, быстро вышел из зала.

Мария ЗИСМОНТ.

Станицем, даражынкай...

Фота ByMedia.net

АКЦИЯ

«Мы — супраць рэферэндуму!»

Незарэгістраваная арганізацыя "Малыды фронт" працягвае рыхтаваць акцыю, прымеркаваную да 7-й гадавіны рэферэндуму 1996 года. З моманту падчыны з'яўляюцца на акцыю малаліфрантаўскіх пратэстаў арыўнаю якасна новыя вымярэнне — быў сабраны шэраг падпісак супраць рэферэндуму розных дзеячоў беларускай апазіцыі. Менавіта таму, што зма рэферэндуму зараз вельмі актуальна для Беларусі, пад зваротам да суайчыннікаў свой подпіс паставілі зацятыя апаненты.

Як заявіў журналіст Павел СЕВЯРЫНЦ, акцыя "Мы супраць рэферэндуму!" прымеркавана да магчымага трэцяга рэферэндуму не выпадкова.

"Першы быў у 1995 годзе, другі — у 1996-м. Абодва рэферэндумы сфарміравалі сённяшняю, на сутнасці аўтарытарную дыктатуру ў Беларусі, трэці рэферэндум можа ператварыць гэты аўтарытарны даў у таталітарны, таму што,

калі значыць для прэзідэнта абмежаванні абірацца на пасаду, то гэта напалкам можа скончыцца Паўночна-карыскім ці кубінскім вар'янтам".

Менавіта таму незарэгістраван

Падзеі Слуцкага збройнага чыну ў лістападзе далёкага ўжо 1920 года абуджаюць нашу гістарычную памяць. Чарговым угодкам гэтых гераічных і разам з тым трагічных падзей прысвячае свой новы паэтычны твор вядомы беларускі паэт, ураджэнец старажытнага Слуцка Яўген ГУЧОК. У яго паэме трохрадкоўя гукаць галасы слухіц паўстанцаў, якія мелі мужнасць і самаахвярнасць барацьбы сваю зямлю і волю.

Твор заснаваны на дакументах і ўспамінах жыхароў Слуцчыны. Друкуецца ў скарачэнні.

Яўген ГУЧОК

Светлай памяці герояў і ахвяр Слуцкага паўстання

Галіна з дрэва Кастуся

Паэма

...Як народ — народ мы Божы,
Як паўстанцы —
Спараджэнне Польчыцы і Расей.

Крыжыцкіх нас Польчыца,
Зжывае са свету Расея...
Адказам на гэта
паўстанне наша.

Для Захаду і ўсходу
Мы — адначасенні і сепаратысты,
Для Беларусі ж роднай —
патрыёты.

Дом Ваініловіча у Слуцку —
Сягоння
Усенародны дом.

Мы ім перагароджваем шляхі,
Ім, што прыроды супраць
Замкнуліся.

І што ім патрэбна ад нас?
Каб у роднай зямлі
Мы ўніз галавой тырчалі.

За што пайшлі змагацца слухіц?
Каб іх зямля і душы
Не зарасталі і не дзіравелі.

Сурэзніца, насасюка, рунік і абрус
Хай поўняцца духам
Штандарна паўстанца!

Хопіць ужо "выбівацца ў людзі" —
У расейцаў, палкаў;
Каб сапраўды беларусамі быць.

Салёны пот
І наша кроў салёная —
Салюзнікі у нашай барацьбе.

Нашы выступы ў доме
Савецкага можа бітва
За свабоду.

Сягоння Слуцкая раўніна —
Правесці адзіны ў чымнебе
Беларусі.

Былое княства ператворым
у рэспубліку,
А там, глядзіш, —
Беларусь прыняцця.

Паўстае Слуцкая слава;
Слава ў мінулым ночы
Чаго марудзіць? Далучайся!

Слуцкі сёння — сталіца паўстання
Паняволенай Беларусі...
Паспяхіцца ў сталіцу!

Вунь права не шукае
Пад сцягам сховіцца...
Дык чаго ж вам хавацца ад ворага?

Пад бел-чырвона-белым сцягам
І слова наша —
Бел-чырвона-белася.

Прыгожы народ на Слуцчыне,
А зброя за волянасць
Шчэ больш прыгажэйшым
робіць яго.

Каб Беларусь жыла,
Быць шчырым беларусам — мала,
Зайтым беларусам трэба быць.

Тут не захад, не ўсход Беларусі;
Тут сярэдзіна —
Сэрца яе.

Тут справа не ў сваёй кашулі,
Няма хай стрэльбы —
І душы, што да іх імкнучыся.

Не ўлеціць гэты дзед сюды прайшоў;
Не мех мукі не пераходзіць...
Учашае паўстанню

Аспатына паветы Беларусі,
Не будзеце ворага
Надзейным тыям!

Сягоння слухіцкіх настайнікі
Учашае паўстанню
Учашае.

...Мы ў Боскі свет акно,
А вось дывізія паўчуж
Яго знявечыць і забіць.

А калі родная царква —
Дык і за зброю нашу
Хай руліва прыводзіць набажэнства.

І святая Сяфія Слуцкая,
Як заўсёды, і сёння
З намі.

Хто б мог падумаць —
Чалавек раўніны
Змагацца можа, нібы горац.

Каго — кармы,
Каго — гарэлка;
Нас хваляе свабода і Беларусі.

Нідзе такіх прыгажунёў няма,
Як сёння тут —
У барысавіцкім Слуцкай.

Сягоння тут
І гонар Беларусі
Адраджэнца.

Тут нараджаюцца
Новыя
Людзі.

У іх адна ўзнагарода —
Ізноў у бой іці
За Беларусь і за свабоду.

Нашы коні — ад плуга,
Ды ў бойцы яны скачуць
не саступаюць...
Шкада, што іх мала у нас.

Нашых коней прышпёрваюць не трэба,
Яны самі прышпёрваюць
Вас.

Уні фельдфебеляў, ні генералаў...
У нас толькі
Паўстанцы-героі.

Ні дэспрыдзіўнікаў, ні прызыўнікоў...
Скадаюць нас ішраі
Добрахвотнікі.

Паўстанцам слухіцкім быць —
Не па парках
Гойсца.

І холадна, і вальц снег,
І ворагі з усіх бакоў.
А душы — вясёлыя.

Так, мы — галіна з дрэва Кастуся,
Калісьці сасечанага
Дрэва.

Як калісьці Кастусёвых ваяроў,
Маскоўцы каб бандытамі
Завуц.

Якія гонар і пашана;
Нас называюць "банды беларусаў".
Як воцў Каліноўскага калісця.

Кацярына ў Слуцку турму збудавала,
Вядома, на ўвазе маючы
І нас.

Паўсталі нашы людзі
У Рослаўскай турме
І абвясцілі Слуцкую Рэспубліку.

І на Тамбоўскай паўстала
Будыла высленцы
З Беларусі.

Ад Смаленска да Беластоку
Каб жа рушыць сюды беларус,
Не хатіла б у іх дывізіі.

...Растала Беларусь
На захадзе і ўсходзе,
І толькі Слуцкім
з навакольнымі трымаецца.

Ва ўсе бакі ад Слуцка
Усяго якіх паўстнікі кіламетраў —
І беларусі дух ўжо не лунае.

Ты клікаў нас, паэт-пражок;
Цяпер каб мы клічам
Да сябе.

А дзе прарок наш, дзе паэт?
Чаму няма Куналы
Паміж намі?

Браты, калі ад нас не будзе дапамогі,
Шчэ сори, чым мы,
Жоць будучы нашы дзеці і ўнукі.

Дасадзіла нам сцяг —
То добра, але мала...
Вы самі паспяхіліся сюды.

Белы пан і чырвоны чын
Збылоў эстафетай варажасці
Між нас, беларусаў, гойскаў.

Бы печушны бубны,
З маскоўскай на варшавскую далонь
Нас лас наш горкі перакідае.

Што польскі пан,
Што камісар маскоўскі —
Адны і тэ перадаюць.

А Захад што маючы?
А што не шчыра Еўропа?
Іх больш хваляюць акцыі грашовыя.

А ці не Еўропу мы
Ратуюць сёння
Ад манголаў?

Шчыраўно-завіхаюцца
у Варшаве і Маскве,
На Беларусі каб не пахла
Беларусам.

Нас будучы выдаваць:
Варшава — у Маскву,
Ну а Масква — у Варшаву.

З ваяцкі літары запішучу беларуса
І Бог, і Захад, і ўсход,
Калі ён у паўстанні пераможа.

Не пераможа —
Зрынуць цэнтр у Слуцку,
Як калісьці ў Бабыруцкі ці ў Барэсі.

Як Слуцчыне не адстаім,
Дык Беларусі ў назве,
Можа, толькі застанецца.

Мы з апошніх, вядома, беларусаў,
Што са зброй бароніць
Свой край.

Ад пустацелья Слуцчыны,
Мой божы, барані;
Шчэ больш барані ад зраджай.

Ад тых няшчаснасцяў
атрымае зраджнік,
Каму ён зраджаў
Учыну паслужу.

Замест таго,
Каб дух свой удымаць у неба,
Яны карваць дажджавым
лезуц у зямлю.

Хто адвернецца ад паўстання,
Таму месца
У мыцельніцкім цэкажэжніку.

Нас паб'юць, пастраляюць,
Каб дух наш удымаць у неба,
А вам на зямлі на каленях жыць.

Нас разб'юць, нас рэпрэсуюць...
Дай Бог, каб беларусы хай у будучым
Даймеліся імёны нашы
уважліва.

Спракаветуць Слуцкую пунчу
Лёкадуіма калісь яе;
У бясцёпы сягоння раўніна Слуцкая.

Прыдзе час —
І раўніна Слуцкая
Перастанеце ганарыцца.

Складу паўстання
Няма сягоння ў Слуцку;
Складу яго збудуем —
Безіч, процыма.

"Слова без чыну — мёртвае, —
Калі ўжо большасць беларусаў
Ды ўсвядоміць гэта?"

І праз вякі мы будзем
Рэкам жыць
У беларускіх годных душах.

Юрый Дупану будзе абслуговаць матч паміж камандамі Еўропы і Паўднёвай Амерыкі

Беларускі асістэнт рэфэры Юрый Дупану будзе абслуговаць матч за Міжконтинентальны кубак. Гэтая сустрэча адбудзецца 14 снежня блізкага года ў японскім горадзе Токіа. Нападём, што за Міжконтинентальны кубак звычайна спаборнічаюць мадэішныя каманды Еўропы і Паўднёвай Амерыкі. У гэтым годзе ў Токіа сустрэнуцца італьянскі "Мілан" і аргенцінскі клуб "Бока Хуніярс".

Беларус Юрый Дупану будзе працаваць у брыгадзе разам з двума расійскімі арбітрамі: бакавым — Геннадзем Красоком і галоўным арбітрам Валерыянам Івановым.

Падрыхтаваў Віталій ГАРБУЗАУ.

НУ І НУ!

Пастка... для парог адміністрацыі

Адпраўляючыся раніш на працу на логікаві "Фольксваген-Пасат", тамільчанін Пётр А. не думаў і не гадаў, чым закончыцца ягоная паездка па невялікай вуліцы Бялэцкага ў цэнтры горада. Пятнаццаці гадовы адміністратар Цэнтральнага раёна Гомеля ён перакліўся з машынай у глыбокую яму, вырыту напарэзана на месцы пераходу пераездаў рамонтыкамі КВУП "Беларусьлітспецтэкст". На шчасце, вадзіцель застаўся цэлым і з перакліўнага аўтамашыны выбраўся сам. "Фольксваген" з ушчэнт пабытым шклом і пагнутым верхам прыйшоў пад назіранне міліцыянтаў.

Тэхнічныя эксперты ДАІ, якія прыходзілі на месца здарэння, зрабілі высновкі, што неадпаведнасць агароджы ўчастку рамонту пераездаў. Вечарам яно не асвятлялася нават чырвонымі ліхтарамі. Заўважыўшы небяспечную пастку ў пахмурную раніцу было няпроста.

Наогул у горадзе ўжо стала некалькім няшчасным рысцё вуліц і трагаву прыкрасна ў адных і тых жа месцах па шмат разоў. Пры гэтым пры небяспечнасці людзей і машын яны вельмі часта не папярэджваюць належным заапэкавальным знакі.

Анатоль ІВАНОВСЬКІ.

У Бабыруцку знайшлі... ртуть

Гумовая кола, у якой знаходзілася 3,3 кілаграма ртуті, знойдзена ў Бабыруцку (Магілёўская вобласць).

Гумовая кола, у якой утрымлівалася ртуть, была знойдзена на вуліцы Сацыялістычнай непалакка ад крамы. Кола была ўпакавана ў ізаляваны пакет і знаходзілася ў ўрне.

Ратавальнікі раённага аддзела па надзвычайных сітуацыях забралі гумовую ёмістасць. Разлітай ртуть на месцы здарэння не зафіксавана. Метал зпадзены для утылізацыі.

Дзмітрый БЕЛЬСЬКІ.

Новы конкурс

Аб'ядуем новы класіфікацыйны конкурс — дванадцаты па ліку. Норму другога разраду — рашыць усе 12 заданняў, трыццаць — набраць 67 працэнтаў ачкоў.

У якасці заданняў будуць прапанаваныя эшоды кандыдатаў у майстры спорту Дзмітрыя Камчыцкага (Магілёў). Пяць пераможцаў атрымаюць яго прызы. Ім адначасна і суддзя конкурс.

За знаходжанне пачобных рашэнняў (поўных іх прыватных) альбо доказ, што пазіцыя не разв'язваецца, налічваюцца дадатковыя ачкі.

А разам — першае заданне, у якім паказваецца сучасны падыход да ідэі К.Ліжэ (частка першага Анталогіі эшоду-64 гросмайстра СССР Л.Вітошкіна, дыяграма 624):

Белыя: дамки а3, а5, прастая с3 (3).

Чорныя: а7, с3, і2 (3).

Тэрмін для адказаў — традыцыйныя два тыдні. Кааём іх па адрасе: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а, рэдакцыя газеты "Народная воля", "Шахматы".

Да ўдзелу ў конкурсе запрашаюцца ўсе жадаючыя. Зычыць поспехаў!

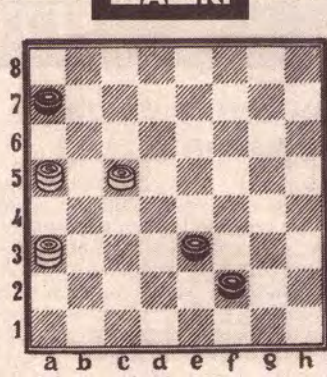
Суддзі і... шахмат

Вышэйшы Гаспадарчы суд Рэспублікі Беларусь правёў спартакіяд па пілі відэх спорту пад лозыгам "За здаровы лад жыцця". У шахматных дасягненніх работнікі Віцебскага гаспадарчага суда. Яны ўзнагароджаны граматымі і памятнымі падарункамі.

Між іншым, срод суддзю ёсць і вядомыя шахматныя. Напрыклад, суддзя Мінскага абласнага суда Мікалай Курьелюк — нацыянальны майстар спорту, аўтар каштоўнай кнігі "Завочныя шахмат і Беларусі" (Мінск, "Літвы", 1999 г.).

Аматару шахмат цікавіць, дзе яны маюцца набыць. Адказвае сам аўтар: "Яна засталася ў продажы ліччы толькі ў Гродзенскай і Магілёўскай абласцях".

ШАХМІ

Супаставім рашэнні

Правярне, калі ласка, рашэнні пазіцыі, змешчаных з каардынатаў.

"Без ілюзій" (фрагмент эшоды Н.Матвіенкі, Анталогіі эшоду-64, ч.1, д.156): b8 (fe5) A c7=, A (g5) e5=.

"Юбілей": М.Рабіновіч — І.Бельскі — 1...c6 (замест 1...fg3, як у партыі) 2.d6 fe5 3.h4 b7 4.e5 ag8 — зніма прашсці; Б.Ашанін — В.Астрынскі 1...ed4 2.c5g1 (у партыі белыя пабілі 2.c5g1 3.e7 h6 4.ed4 5.h5 ed4 6.g6 dc3 7.fg7 cb2 8.g8 de5 9.gf2 ed4 10.h3 bc1 11.fh6 cb2 12.g4 ba7 13.fg3 ab6 14.h8 dc3 15.f4 bc1 16.fes c3-d2 17.c6 de1 18.h4=). Указуе В.Масквіч (Наваполацк).

Р.Ашанін — А.Ашанін, А.Януш, Р.Пангасюк, В.Казарэвіч, А.Сапегін, Ч.Якубоўскі, М.Падбярэзскі, Ч.Сінкевіч, І.Пранчук, В.Масквіч, В.Крэйчук, А.Іванкоў, П.Чэрнак, В.Міхаль, В.Дзялендзік, Ф.Халачынскі, А.Чумакоў, І.Павісцельскі, С.Сурпуць, В.Касцюк, П.Елісееў, Г.Логінаў, П.Каролюк, А.Кагоўска, У.Захарчук, У.Мазанік, Д.Камчыцкі, Л.Жыжар, Л.Мінчук, М.Буканаў, В.Грабенка, І.Калаякоў, М.Гофан, М.Гардзіеўскі, В.Астрынскі, А.Белы, В.Бялоў, М.Андрушчанкаў, І.Мельнік, Л.Вітошкін, І.Бельскі.

Публікацыя пачобнае рашэнне ў эшоды №5 класіфікацыйнага конкурсу-11 (сб8 2,р6-с7)н залічана і В.Масквіч. Ён жа даказаў, што 1.e4? з'яўляецца падманлівым следам, але не кам-

пазіцыйным, бо чорныя дасягаюць нічэйшай, калі адкажуць 1...с7 ці 1...с3, а пасля 1...с3? 2.d4 h4 с7? магчыма 3.b4x і 3.cb6x. Некалькіх узяцельніч упэўнены, што заданне не мае другога рашэння: 1.b8 2.b6-c7 3.f6 c5 4.b6 5.h2 d6 b8 7.a3? — а трэба 7.e5! 8.b3 9.a5 d6 10.c7/b8 (b2) 11.d4! c1 12.ab6 c5 13.c5 d8 14.a7 h5 15.ab8 b6 16.a7x.

Г.Логінаў (Гомель) сцвярджае, што праблема П.Шклядава ("Народная воля", 25 верасня) не разв'язваецца: 6.g1 h2 7.g3 8.h8 12 9.e3 g1. Аднак 10.c3 b2 11.c3=.

"Вы дасканала апрацоўваеце нашы лісты, і ў нас была школа афармлення рашэнняў заданняў, — лічыць П.Каролюк (таксама з Гомеля). — Майстры не ўсё бачыць. Тым часам нам, рашальнікам, неабходна корпіцца глыбей. Спалізацыя, што Феларыяны шахаў Беларусі пацярпела прапанаваных аб прывесненні нам больш высокіх разрадаў. Гросмайстар СССР Л.Вітошкін пацярпела гэта, а ён ведае, што кажа".

3 нзікі кампазіцый

1 (Віктар Шульга, Мінск). Белыя: дамка а1, прастая е3, і6 (3).

Чорныя: b6, d8, f8, g5, h4 (5). e7 (bc5) AB d4, b8x. B (e5) d8 (c5) a5 (ed4) f4, f4 (e3) c3x. A (a5, g7) C b6, f4, b8x. C (g3) f4x.

2 (Іван Наўроцкі, Мінск). Белыя: b6, c1, c6, d5, f2, g1, g3, h6 (9).

Чорныя: a3, c3, d2, d4, e3, f4, f8, g7, h2, h4 (10).

bc7 (f6) b2, c7e, c3 (c:d4) e7, g1x.

3 (Дзмітрый Камчыцкі, Магілёў). Белыя: дамки а3, с7, прастая b4 (3).

Чорныя: f2, f2, f2 (3). ca5 (g5) AB c5 (h4) e1 (g3) ab4 (g1) h4, d8 (a5) e1x. A (e1) c5 (g5) C b6, h4x. C (h4) b2 (f5) d8 (f4) cb6, b6x. B (e5) c5 (e1) b2 (f4) d8, bc5x. D (h4) g7 (f8) (a3) ab4x.

Публікацыя пачобнае рашэнне ў эшоды №5 класіфікацыйнага конкурсу-11 (сб8 2,р6-с7)н залічана і В.Масквіч. Ён жа даказаў, што 1.e4? з'яўляецца падманлівым следам, але не кам-

Мікалай ГРУШЭЎСЬКІ, майстар спорту.

ШАХМАТЫ

5-й шахматны конкурс

Публікуем ачковыя заданні

Заданне №5
Белыя: Кр17, Фа8, Лс1, Сс4, Кд5, Кс4, пп. b2, d3 (8).
Чорныя: Кр44, Л44, Лh2, Кd6, Кd8, пп. a7, c5, h6 (8).
Мат в 2 хода.

За правільнае рашэнне №5 засчытаецца 2 очка.

Заданне №6
Белыя: Кр22, Фb8, Лd6, Лg1, Сс7, Чh7, Кс5, Кс5, пп. d7, g4 (10).
Чорныя: Кр14, Фd5, Са3, Кd1, Кd4 (5).
Чорныя: Кр22, п. e2 (2).
Мат в 2 хода.

За правільнае рашэнне задання №1 засчытаецца 2 очка.

Заданне №2
Белыя: Крe1, Лс3, Cd7, Kb5, Kg4, пп. c3, g2 (7).
Чорныя: Крe4, Cb1, Ce7, пп. b6, c4, f4 (6).
Мат в 2 хода.

За правільнае рашэнне задання №3 засчытаецца 2 очка.

Заданне №3
Белыя: Крf3, Фс4, Кd4, пп. f5, g5 (5).
Чорныя: Крe5, п. d7 (2).
Мат в 2 хода.

За правільнае рашэнне задання №3 засчытаецца 2 очка.

Заданне №4
Белыя: Крh6, Фa4, Лg5, Cg1, Кf6, Кh4, п. h5 (7).
Чорныя: Крf4, Лс3, Cg2, пп. b4, d5, h3, h7 (7).
Мат в 2 хода.

За правільнае рашэнне